

індивідуальному експерименті); кітч-дизайн – елементарний (кухонний) дизайн; арт-проектування – мистецько-смысловий, елітарний дизайн; психо-дизайн – проектування інтер'єрів, архітектурних і ландшафтних об'єктів під психологічні особливості потреби певної людини. Перспективними напрямками сучасного дизайну є екологічний дизайн, біодизайн, кібернетико-евристичний дизайн.

Отже, коротке дослідження праць науковців щодо типології дизайн-діяльності не вичерпує всієї проблеми, але дає можливість стверджувати, що попри наявність сформованої типологічної структури, проектна діяльність перебуває в процесі формування та розвитку, що потребує її подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Аронов В.Р. Дизайн і мистецтво. Москва, 1984. 126 с.
2. Бистрицький Є.К. та ін. Буття людини в культурі (досвід онтологічного підходу). Київ, 1992. 320 с.
3. Коптева Г.Л. Дизайн міського середовища: Конспект лекцій для студентів 5 курсу денної форми навчання напряму 1201 – «Архітектура» спеціальності 7.120102, 8.120102 – «Містобудування». Харків : ХНАМГ, 2008. 88 с.
4. Медведев В. Ю. Сущность дизайна: теоретические основы дизайна : учеб. пособие. СПб. : СПГУТД, 2009. 110 с.
5. Розін В.М. Проектування як об'єкт філософсько-методологічного дослідження. *Питання філософії*. 1984. № 10. С. 100–111.
6. Сьомкін В.В. Дизайн, Тенденції та напрямки розвитку : монографія. Київ : Альтерпрес, 2009. 528 с.

Нестеренко А.В.

студентка,

Науковий керівник: Ейвас Л.Ф.

кандидат педагогічних наук, доцент,

Криворізький державний педагогічний університет

ВАЗОНИ – ДЕКОРАТИВНІ ФОРМИ В ІНТЕР'ЄРІ

У сучасному світі свідомість людей виходить за межі стандартного мислення, що відбивається на проектній діяльності в сфері дизайну. Свідомо і цілеспрямовано створюючи образ речі, дизайнери «вносять» в неї конкретний зміст та задум, змушуючи її служити людині, збуджуючи одночасно відповідні почуття і настрої [2, с. 45; 6, с. 17]. У сфері

діяльності дизайнера – все матеріальне середовище. До розробки конструкції споживчої речі дизайнер підходить з наступною позиції: одна річ є лише частиною загального.

Квіткові вазони виступають як декоративна форма в інтер'єрі та різновид малих архітектурних форм для зовнішнього середовищного простору. В помешканні людини такі форми не лише доповнюють природну красу квітів і рослин, але й здатні вигідно підкреслити частиною інтер'єру, зонувати їх.

Історія відносить застосування квіткових вазонів до традицій палацово-паркового мистецтва. Королівські резиденції були немислимі без розкішних алей, а алеї – без манірних чаш стилю бароко, рококо. Поступово вазони перейшли в території парків сучасних міст, сучасний інтер'єр та присадибні ділянки суспільних будівель, офісів, торгівельних закладів та приватних домоволодінь.

Вазони цінують дизайнери за можливість відтінити рослинність ергономічною й естетичною малою архітектурною формою. Ландшафтні дизайнери сходяться на думці, що вазони з бетону або композитних матеріалів надають особливу презентабельність саду або котеджу. Чаші-вазони під квіти одночасно і прикрашають територію, і виконують практичну функцію майданчика для розміщення зелених рослин в будь-якому місці. Тенденції декорування прибудинкових територій вимагають від власників, аби ємності були виконані з матеріалів, що будуть максимально нагадувати природні [4, с. 66].

Невеличкі приміщення, відгороджені глухими стінами, відходять у минуле, і все більше людей віддають перевагу відкритому простору, поділеному на зони за допомогою різних прийомів. У маленьких квартирах поділ простору потрібен для того, щоб виділити функціональні зони. В інтер'єрах великої площі зонування використовується, щоб підкреслити статусність приміщення. При цьому простір повинен гармонійно перетікати з однієї зони в іншу [3, с. 1–2]. Ідеї зонування втілюються також за допомогою використання малих архітектурних форм (квіткові вазони) в якості декоративного акцента, ознаки «зони» інтер'єру будь-якого стилю. Сучасний асортимент таких предметів дуже великий і представлений різноманітністю форм, кольорів, текстур та матеріалів. Найбільш затребуваними є вазони зі скла, дерева, металу, кераміки, фарфору, ротанга, бамбука і пластика [5, с. 74]. Підбір матеріалу здійснюється в залежності від стилістичних особливостей приміщення.

До речі, при виборі вази слід враховувати призначення приміщення, в якому вона буде перебувати. В якості декоративного елемента інтер'єру часто використовуються високі підлогові вази. Вони не вимагають

додаткових прикрас, досить просто підібрати для них правильне місце, аби ваза виглядала найбільш вишукано.

Різновиди рослин з їх характерні особливостями разом з вазоном складають єдину композицію в інтер'єрі. Сукупність конструкції та рослин може бути об'єднана стилістично в єдиному просторі так, щоб вони гармонійно вписувалися в інтер'єр приміщення [2, с. 51–52]. Маючи за мету проектування модульного вазону для квітів, необхідно мати на увазі людину, яка буде користуватися ним. Творчий метод художнього конструювання (дизайну), спрямований на поліпшення побуту людей, розглядає створення вазона (як елемента інтер'єру) як творче втілення єдності утилітарних і художніх властивостей і функцій. Тому основним правилом дизайну виступає єдність художньо-виразної форми і практичного призначення, побудова конструкції речей відповідно до властивостей і можливостей матеріалу, що також узгоджено з технологією виробництва предмету дизайну. Слід звернути увагу на те, що при створенні проектних ескізів вазонів для приміщення інтер'єру певного стилю та тематики слід дотримуватися стилю даного приміщення.

Вазони, як і будь-який продукт людської праці, пов'язані з життям людей, тому їх стиль, форма, конструкція змінюються в тій мірі, в якій змінюються життя і побут. Сучасні технології дозволяють не тільки створювати доцільні і економічні зразки, а й комбінувати їх. Досвід виробництва показує, що, наприклад, пластмаси можна ефектно поєднувати з традиційними матеріалами. Вазон може бути виконаний не з одного виду матеріалу, а з двох або кількох матеріалів (наприклад, пластмаси і дерева, металу і кераміки тощо) [1, с. 2].

З'ясувавши функціональне призначення вазону і середовище, в якому його буде розміщено, необхідно знайти форму, узгоджену з конструкцією в залежності від властивостей застосовуваного матеріалу і методу його обробки. Звісно, в процесі конструювання таких форм потрібно враховувати естетичну функцію виробу.

Підсумовуючи, слід зазначити, що на сьогодні неможливо уявити собі міський інтер'єр та екстер'єр без елементів декору, які стануть тим самим влучно поставленим акцентом, який створить атмосферу в приміщенні, надасть їй стильності, індивідуальності і неповторності. Таку функцію здатні виконувати малі архітектурні форми (квіткові вазони), зонування простору за допомогою форм яких стає все більш актуальним.

Список використаних джерел:

1. Брох К.М. Вазни для оформлення інтер'єру: наукова стаття. URL: <https://kvitu.in.ua/ua/blog/napol-nye-vazy-dlya-oformleniya-inter-era> (дата звернення: 16.02.2021).

2. Бытачевская Т.Н. Искусство как формообразующий фактор в дизайне. Москва : Архитектура-С, 2004. 236 с.

3. Грашин А.А. Методология дизайн-проектирования элементов предметной среды. Москва : Архитектура С, 2004. 232 с.

4. Декоративні вази. Вази в інтер'єрі. URL: <http://arhivstatey.pp.ua/index.php?newsid=30315> (дата звернення: 22.02 2021).

5. Иттен И. Искусство цвета. Москва : Изд-во Д. Аронов, 2001. 96 с.

6. Шумега С.С. Дизайн. Історія зародження та розвитку дизайну (історія дизайну меблів та інтер'єру). Київ : Центр навчальної літератури, 2004. 295 с.

Приймак О.С.

студент,

Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРРЕАЛІЗМУ. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬОГО НАПРЯМКУ

Гіперреалізм як напрям постмодернізму сформувався на межі 60-70-х років у мистецтві США, Канади, Німеччини, Франції, Англії. Найбільш потужною і стилістично оформленою була американська школа, а її найяскравішими представниками – художники каліфорнійської групи: М. Моорлі, О. Флек, Р. Бехтль, Ч. Клоуз, Р. Естес, Д. Кесслер. У Європі в 70-ті роки найбільшими були групи «Зебра» в Гамбурзі і «Критичний реалізм» у Берліні. Через 5-7 років до них приєдналися художники Москви, Києва, Прибалтики, а найзначніші виставки відбулись на початку 80-х років. Фотореалісти активно працювали в Україні: Сергій Базилев, Сергій Гета, Сергій Шерстюк, Євген Гороковський, Зинаїда Фролова. У 1980 році вони переїхали до Москви і склали ядро московської школи (Група б).

У різних країнах художники та критики використовують багато визначень цього напрямку: гіперреалізм, суперреалізм, «новий реалізм», гострофокусний реалізм, фотореалізм, слайдизм, документалізм, радикальний реалізм, оптичний реалізм і навіть – постпоп-ілюзіонізм.

Суворой закономірності у виборі термінів не було: деякі з них віддзеркалювали регіональну та мовну специфіку (Йурегтеаїіст – у Європі, зирегтеаїіст – у США). Інші, навпаки, натякали на метод роботи художника (фотометод, «слайдистами» називали тих, хто копіює слайд, спроектований на полотні) або на час виникнення цього напрямку (постпоп – наступний за поп-артом, що впливає з нього). У деяких